

Αυστρία από τινων ἐτῶν λειτουργεῖ νόμος περί ὑποχρεωτικῆς συνεισφορᾶς τῶν παντός εἶδους ἐργατῶν εἰς τὴν διατήρησιν ταμείου ασφαλείας αὐτῶν ἐλαφρότατα φορολογῶν πρὸς τοῦτο αὐτοὺς δι' ἀνεπαισθήτου αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν ἐργοδοτῶν, τεχνιτῶν καὶ ἀπλῶν ἐργατῶν.

Εἶναι τέλος ἀνάγκη νὰ προνοήσωμεν καὶ ἡμεῖς περὶ τῆς προστασίας τῶν παντός εἶδους ἐργατῶν διὰ τῆς καταρτίσεως νόμου, ἐπιβάλλοντος μὲν εἰς πάντα ἐργατικὸν τὴν καταβολὴν ἀσημάντου τινὸς συνεισφορᾶς, ἀλλ' ἐν ταύτῳ ὑποχρεοῦντος καὶ τὸ δημόσιον εἰς συνδρομὴν τοῦ συσταθσομένου ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν ταμείου, ὅπερ θέλει παρέχει μηνιαίαν σύνταξιν εἰς τὸν ὑποστάντα σωματικὴν βλάβην ἐργάτην ἢ, ἂν τυχὸν οὗτος ἀπέθανεν, εἰς τὴν ἐπιζῶσαν σύζυγον ἢ εἰς τὰ ἀνήλικα αὐτοῦ τέκνα.

Ἐν Ἀθήραις, Αὐγούστος 1900

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΣΦΟΔΕΛΟΥΣ

ΟΣΕ μὸν τὰ χλωμὰ τὰ χεῖλη σου
Τὰ μικροζολλημένα
Καὶ τὰ φαρμάκια ποῦ σοῦ πότισαν
Θὰ τὰ ρομφήξω ἀπ' ἐκεῖ ἕνα-ἕνα
Σὰν τὸ ξανθὸ τὸ μέλι τῶν ἀνθῶν
Κι ὡσὰν τὸ νέκταρ, Θεά μου, τῶν Θεῶν!

Δός μου τὰ λιγωμένα σου
Τὰ μάτια τὰ μελανιασμένα
Κι ὄλα τὰ δάκρυα ποῦ κλειοῦν
Θὰ στὰ ρομφήξω ἐγὼ μὲ χεῖλη διψασμένα
Σὰν τὴ ζαχαροστάλαχτη δροσιὰ
Κι ὡσὰν τὰλόφεργα ποῦ σιάζ' ἢ χασοφεργαριά!

Δός μου τὰ μαυρὰ σου μαλλιά
Ποῦ ὡς φεῖδια βράζονν λατρεμμένα
Καὶ σέρονντ' ἕως τὰ πόδια σου
Τὰ βόλενοπὰ καὶ σαοχωμένα
Μὲς τὴ νυχτιά των νὰ αἰστανθῶ
Πῶς γιὰ ἕνα τέρας θὰ χαθῶ!...

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΕΗ

